

Vârstnicul Ronald A. Rasband,
din Președinția Celor Șaptezeci

Chemarea divină a unui misionar

Domnul dorește ca fiecare tânăr băiat apt să se pregătească și să-și ia din nou angajamentul, începând din această seară, să fie demn de chemarea profetului lui Dumnezeu de a sluji într-o misiune.

Bună seara dragii mei frați în preoție. În această seară, doresc să vorbesc despre slujirea misionară. Comentariile mele sunt adresate grupului mare de tineri băieți care dețin Preoția aaronică, care ne urmăresc în întreaga lume, precum și taților lor, bunicilor și conducătorilor preoției care veghează asupra lor.

Munca misionară este un subiect care-mi este foarte drag, așa cum îi este fiecărui membru al celor opt Cvorumuri ale celor Șaptezeci pe care Domnul i-a desemnat să meargă „înaintea Lui, în toate cetățile și în toate locurile, pe unde avea să treacă El”¹. Munca misionară este un element vital al Bisericii și o binecuvântare de viață pentru toți cei care acceptă mesajul său.

Când Învățătorul a slujit printre oameni, El le-a cerut pescarilor din părțile Galileii să-și lase năvoadele și să-L urmeze, spunându-le: „Vă voi face pescari de oameni”². Domnul a oferit acele chemări bărbaților umili pentru ca, prin ei, alții să poată auzi adevărurile Evangheliei Sale și să vină la El.

În luna iunie a anului 1837, profetul

Joseph Smith l-a chemat pe Heber C. Kimball, unul dintre apostoli, să meargă într-o misiune în Anglia. Chemarea vârstnicului Kimball a venit în timp ce ei doi se aflau în templul Kirtland, iar Joseph a vorbit cu autoritate divină: „Frate Heber, Spiritul Domnului mi-a șoptit: «Lasă-l pe slujitorul Meu, Heber, să meargă în Anglia și să proclame Evanghelia Mea și să deschidă ușa salvării pentru acea națiune»”³.

Acea șoaptă a Spiritului este un exemplu al modului în care chemarea vine la slujitorii Domnului pentru a trimite misionari în câmpul misiunii lor.

Astăzi, misionarii merg doi câte doi, așa cum a fost indicat de Domnul, având același mesaj, cu aceeași chemare divină de a sluji, de la profetul lui Dumnezeu. Profetul nostru, președintele Thomas S. Monson a spus despre cei chemați să slujească: „Ocazia de a fi misionar o dată în viață vă aparține. Binecuvântările veșniciei vă așteaptă. Al vostru este privilegiul de a nu fi spectatori, ci participanți pe scena slujirii preoției”⁴.

Scena vă aparține, dragii mei băieți, deținători ai Preoției aaronice. Sunteți pregătiți și dornici să vă îndepliniți partea? Domnul dorește ca fiecare tânăr băiat apt să se pregătească și să-și ia din nou angajamentul, începând din această seară, să fie demn de chemarea profetului lui Dumnezeu de a sluji într-o misiune.

Îmi amintesc cu drag de marea bucurie pe care a simțit-o toată familia noastră atunci când doi dintre copiii noștri și-au primit chemările de a sluji în calitate de misionari cu timp deplin.

Buenos Aires, Argentina

Entuziasmul și nerăbdarea ne-au umplut inima în timp ce ei își deschideau scrisorile speciale primite de la profetul lui Dumnezeu. Fiica noastră, Jenessa, a fost chemată în misiunea Detroit, Michigan, iar fiul nostru, Christian, a fost chemat în misiunea Moscova Sud, Rusia. Ce experiențe emoționante și palpitate în același timp!

În timp ce sora Rasband și cu mine am avut privilegiul de a prezida misiunea New York Nord, New York, în urmă cu mai mulți ani, eu mă minunam în timp ce misionarii soseau în orașul New York.

În timp ce-i interviewam în prima lor zi în misiune, simțeam o recunoștință profundă pentru fiecare misionar. Simțeam că faptul de a fi chemați să slujească în misiunea noastră era merit în mod divin pentru ei și pentru mine, în calitatea mea de președinte al lor de misiune.

După încheierea misiunii noastre, am fost chemat de către președintele Gordon B. Hinckley să slujesc ca unul dintre Cei Șaptezeci din cadrul Bisericii. Printre lucrurile în care am fost instruit în calitate de nouă autoritate generală a fost și ocazia de a sta alături de membrii celor Doisprezece în timp ce dânsii desemnau misionari care să slujească într-una dintre cele peste 300 de misiuni ale acestei Biserici mărețe.

Cu încurajarea și permisiunea președintelui Henry B. Eyring, doresc să

vă relatez o experiență, foarte specială pentru mine, pe care am avut-o alături de dânsul în urmă cu mai mulți ani, pe când era membru al Cvorumului celor Doisprezece. Fiecare apostol deține cheile împărăției și le exercită sub îndrumarea și desemnarea președintelui Bisericii. Vârșnicul Eyring desemna misionari în câmpurile lor de misiune și, ca parte a instruirii mele, am fost invitat să observ.

Într-o dimineață devreme, m-am alăturat vârșnicului Eyring într-o încăpere unde mai multe monitoare mari fuseseră pregătite pentru sesiune. Acolo se afla, de asemenea, un membru al personalului Departamentului pentru misionari, care fusese desemnat să ne ajute în ziua respectivă.

Mai întâi, ne-am rugat împreună în genunchi. Mi-l amintesc pe vârșnicul Eyring folosind cuvinte foarte sincere, rugându-L pe Domnul să-l binecuvânteze să știe „exact” locul în care misionarii trebuiau desemnați. Cuvântul „exact” a spus multe despre credința de care vârșnicul Eyring a dat dovadă în acea zi.

După începerea procesului, pe unul dintre monitoare apărea câte o poză a misionarului care urma să fie desemnat. În timp ce fiecare poză apărea pe rând, pentru mine era ca și cum misionarul respectiv se afla alături de noi, în încăpere. Apoi, vârșnicul Eyring îl saluta pe misionar cu

vocea sa amabilă și afectuoasă: „Bună dimineată, vârșnice Reier sau soră Yang. Cum te simți astăzi?”

El mi-a spus că în mintea lui îi plăcea să se gândească la locul în care misionarii își vor încheia misiunea. Acest lucru îl ajuta să știe unde urmau să fie desemnați. Vârșnicul Eyring studia apoi comentariile episcopilor și ale președinților de țară, evaluările medicale și alte lucruri legate de fiecare misionar.

După aceea, el s-a uitat la un alt monitor pe care se vedeau zonele și misiunile din întreaga lume. În cele din urmă, după cum era îndemnat de Spirit, el desemna misionarul respectiv în câmpul misiunii sale.

De la alți apostoli, am învățat că această metodă generală este folosită în fiecare săptămână atunci când apostolii Domnului desemnează mulți misionari să slujească în întreaga lume.

Slujind ca misionar în propria mea țară, în misiunea Statele de Est, cu mulți ani în urmă, am fost profund emoționat de această experiență. De asemenea, slujind în calitate de președinte de misiune, am fost recunoscător pentru încă o mărturie în inima mea că misionarii pe care i-am primit în orașul New York mi-au fost trimiși ca urmare a revelației.

După ce a desemnat câțiva misionari, vârșnicul Eyring s-a întors către mine, în timp ce cugeta despre un anumit misionar și mi-a spus: „Așadar, frate Rasband, unde credeți că ar trebui să meargă acest misionar?”. Am fost uimit! I-am spus în șoaptă vârșnicului Eyring că nu știam și că nu aveam idee cum aș fi putut să știu. Dânsul s-a uitat fix la mine și mi-a spus pur și simplu: „Frate Rasband, fiți foarte atent și veți putea ști și dumneavoastră!”. Acestea fiind spuse, mi-am tras scaunul mai aproape de vârșnicul Eyring și de monitor și am fost mult mai atent!

De alte câteva ori, pe măsură ce procesul avansa, vârstnicul Eyring s-a întors către mine și mi-a spus: „Ei bine, frate Rasband, unde simțiți că ar trebui să meargă acest misionar?”. Eu am numit o anumită misiune, iar vârstnicul Eyring s-a uitat la mine gânditor și a spus: „Nu, nu este acesta locul!”. După care continua să desemneze misionarii acolo unde el se simțea îndemnat.

Pe când eram aproape de încheierea acelei adunări de desemnare, o poză a unui anumit misionar a apărut pe monitor. Am simțit cel mai puternic îndemn, cel mai puternic din acea dimineață, că misionarul a cărui poză era în fața noastră trebuia să fie desemnat în Japonia. Nu știam dacă vârstnicul Eyring avea de gând să mă întrebe despre acest lucru, însă, în mod uimitor, a făcut-o. Nesigur și umil, i-am spus: „Japonia?”. Vârstnicul Eyring a răspuns imediat: „Da, acolo vom merge”. Pe monitor au apărut misiunile din Japonia. Imediat am știut că misionarul urma să meargă în misiunea Sapporo Japonia.

Vârstnicul Eyring nu m-a întrebat numele exact al misiunii, dar dânsul a desemnat acel misionar în misiunea Sapporo Japonia.

În inima mea am fost profund emoționat și sincer recunoscător Domnului pentru că mi-a permis să simt acel îndemn, să știu unde trebuia să meargă acel misionar.

La sfârșitul adunării, vârstnicul Eyring și-a depus mărturia în fața mea despre dragostea pe care Salvatorul o are pentru fiecare misionar desemnat să meargă în lume și să predice Evanghelia restaurată. Dânsul a spus că prin marea dragoste a Salvatorului, slujitorii Săi știu unde trebuie să slujească acești tineri băieți și tinere fete minunate, acești misionari în vârstă și cupluri de misionari în vârstă. În acea dimineață, am primit încă o mărturie că fiecare misionar

chemat în această Biserică, desemnat sau redeseminat într-o anumită misiune, este chemat prin revelație de la Domnul Dumnezeu cel Atotputernic prin intermediul unuia dintre acești slujitori ai Săi.

Închei folosind cuvintele Domnului adresate fraților Whitmer care au avut un rol important în primele zile ale restaurării. Ei au fost martori care au văzut plăcile de aur și mărturiile lor semnate sunt incluse la începutul fiecărui exemplar al *Cărții lui Mormon*. Ei s-au aflat în primul grup de misionari chemați de un profet al lui Dumnezeu, în anul 1829, pentru a predica Evanghelia Domnului Isus Hristos.

În prefața secțiunii 14 din Doctrină și legăminte, se afirmă: „Trei dintre fiii familiei Whitmer, primind fiecare mărturia despre autenticitatea lucrării, au devenit foarte preocupați de datoria lor personală”.

Lui John și Peter Whitmer jr., Domnul le-a spus: „Pentru că, de multe ori, tu ai dorit să știi de la Mine ce va fi de cea mai mare valoare pentru tine”⁵.

Presupun că mulți dintre voi, tineri băieți, v-ați adresat aceeași întrebare.

Iată răspunsul Domnului: „Și acum, iată, Eu îți spun ție că lucrul care va fi cel mai valoros pentru tine va fi să predici pocăința către acest popor, pentru ca tu să poți aduce suflete la Mine, pentru ca tu să te poți odihni cu ele în împărăția Tatălui Meu”⁶.

Prietenii mei tineri, în acest moment al vieții voastre, o chemare în misiune din partea Domnului este cea mai importantă lucrare pe care o puteți face. Pregătiți-vă acum, trăiți în mod neprihănit, învățați de la membrii familiei voastre și de la conducătorii voștri din cadrul Bisericii și veniți să vă alăturați nouă în clădirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ – acceptați-vă desemnarea divină într-o „cauză așa măreață”⁷. Aceasta este rugăciunea mea umilă, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Luca 10:1.
2. Matei 4:19.
3. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 345.
4. Thomas S. Monson, „That All May Hear”, *Ensign*, mai 1995, p. 49.
5. Doctrină și legăminte 15:4; 16:4.
6. Doctrină și legăminte 15:6; 16:6.
7. Doctrină și legăminte 128:22.